

Els Pins de La Cisa

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Av. Mare de Déu de La Cisa, 19
Alçada: 150

Coordenades:

Latitud: 41.51319
Longitud: 2.35486
UTM Est (X): 446166
UTM Nord (Y): 4595929

Classificació

Número de fitxa 08214 - 212
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 6361027DF4966S0001XD
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 10/03/2015 - 01:00

Descripció

Pineda de pi pinyoner (*Pinus pinea*) apareguda de forma espontània o plantada en el vessant assolellat del turó d'en Trencs, concretament per sota de l'antiga vinya d'en Sayol. Aquesta formació ha crescut en un substrat silici i saulonós. La pineda, que es troba a l'interior d'una propietat, presenta un estrat arbustiu comú d'aquesta comunitat amb estepa borrera (*Cistus salvifolius*), estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i bruc boal

(Erica arborea), barrejat amb altres espècies antròpiques com una plantació de xipressos que impedeixen parcialment la visibilitat a l'interior de la finca. Són arbres que tenen una mitjana de cinquanta anys, amb les capçades molt ben podades per tal de mantenir l'espai net de matèria combustible seca. Les característiques d'aquest espècimen és el seu tronc, amb una escorça de color marró rogenc, molt gruixuda i la capçada en forma d'ombrel·la. Les fulles fan fins a 20 cm de llarg, agrupades de dues en dues. Floreix de març a maig produint una pinya de forma més o menys ovoide, que necessita tres anys per madurar i es pot recol·lectar durant els mesos de novembre i gener. El fruit que en surt del seu interior és el pinyó, cobert amb una escorça molt dura d'un centímetre de longitud. És carnós i molt gustós.

Observacions:

Pertanyen a la finca de Can Galindo

Història

El pi és un arbre naturalitzat a la mediterrània. La fusta és lleugera i flexible i emprat sobretot en la construcció marítima, per fer carbó vegetal, pasta de paper o per obtenir resina. Els pinyons són molt apreciats en rebosteria, i forma part de nombrosos plats en l'alimentació mediterrània.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

